

רשומות

הצעות חוק

14 בפברואר 1954

194

י"א באדר א' תשי"ד

עמוד

92

הצעת חוק לניהול מוסדות (מקרים מיוחדים) (תיקון), תשי"ד—1954

93

הצעת חוק יום העצמאות (תיקון), תשי"ד—1954

חוק לניהול מוסדות (מקרים מיוחדים) (תיקון), תשי"ב—1954

1. במקום סעיף 9 לחוק לניהול מוסדות (מקרים מיוחדים), תשי"ב—1952 (להלן — החוק העיקרי), יבוא סעיף זה :

9. אדם שאין לו מקום מגורים אחר מחוץ לשטח המוסד, והוא, לגבי מקום מגוריו בשטח המוסד, מוגן מפני צו פינוי לפי פקודת הגבלת שכר דירה (דירות), 1940², או לפי פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי עסק), 1941³, או שהוא מחוסר יכולת להשיג מקום מגורים מחוץ לשטח המוסד מחמת גילו, מומו, או מצב בריאותו — לא יינתן נגדו צו יציאה, אלא אם הועמד לרשותו מקום מגורים מחוץ לשטח המוסד, המתאים, לדעת הרשות הנותנת את צו היציאה, לצרכי אותו אדם.

2. אחרי סעיף 9 לחוק העיקרי יוסף סעיף זה :

9א. הוראות סעיף 9 לא יחולו על צו יציאה נגד אדם שנתמלאו בו שלוש סעיף 21
מטעם שהוא יציאה שהוא למטה סעיף 21
אלה :

- (1) עדיין לא מלאו לו 21 שנה ;
- (2) להוריו או לאפוטרופסיו יש מקום מגורים ;
- (3) היה גר עם הוריו או עם אפוטרופסיו לפני כניסתו למוסד.

ד ב ר י ה ס ב ר

1. מטרת חוק לניהול מוסדות (מקרים מיוחדים), תשי"ב—1952, הוא להבטיח ניהול יעיל של מוסדות המשמשים כמקום מגורים, אכסון או אשפוז ללקויים בגופם או בנפשם, או לקשי חינוך או ליתומים או לזקנים או לנכים או לעוברי אורח, כדי להשיג מטרה זו קובע החוק בסעיף 8, כי רשאים שופט שלום או הנאמן הציבורי לעניני צדקה לצוות בתנאים מסויימים על כל אדם הנמצא בשטח המוסד לצאת אותו שטח, אם הוא ישוכנע שהצו דרוש למען מנוע הפרעות בניהול המוסד בהתאם למטרות שלהן נוסד. לסמכות זו נקבע סייג בסעיף 9 לחוק העיקרי האומר :

«לא יינתן צו יציאה אלא אם הועמד לרשות האדם שנגדו מכוון צו היציאה מקום מגורים אחר, אם לא היה לו מקום מגורים אחר מחוץ לשטח המוסד ונתקיים בו אחד מאלה :

(א) הוא היה, לגבי מקום מגוריו בשטח המוסד, מוגן מפני צו פינוי לפי פקודת הגבלת שכר דירה (דירות), 1940, או לפי פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי עסק), 1941, או

¹ ס"ח 105, תשי"ב, עמ' 277.
² ע"ר 1940, תוס' I מס' 1065, עמ' 230.
³ ע"ר 1941, תוס' I מס' 1086, עמ' 15.

(ב) הוא היה מפאת גילו, מומו או מצב בריאותו, מחוסר יכולת להשיג לעצמו מקום מגורים אחר.

נוסחו זה של סעיף 9 נתן מקום לפירוש מוטעה, כאילו הרשות המוסמכת לתת צו יציאה רשאית לעשות כן רק לגבי המוגנים על פי חוקי הגנת הדייר או לגבי בעלי מום, וכאילו מנועה היא מלתת צו כזה נגד אדם שאיננו בכלל "דייר מוגן" במוסד, או נגד אדם שהוא בריא ושלם ויכול למצוא לו מקום מגורים אחר. הנוסח המוצע בא להסיר כל ספק בפירוש הסעיף.

יתר על כן, מוצע בחוק שהזכות לקבוע את טיב מקום המגורים והתאמתו לצרכי האדם, שנגדו מכוון צו היציאה מסורה לרשות הנותנת צו יציאה. הצעה זו באה בעקבות פסקי דין שניתנו בבית משפט השלום ובהם פירש בית המשפט את המלים "מקום מגורים אחר" כמשמעותו בסעיף 8(1) (ג) לפקודת הגבלת שכר דירה (דירות), 1940. לפי פירוש זה חייב להיות השיכון האלטרנטיבי מקום מגורים מוגן על ידי שכירות לתקופה ארוכה או על ידי חוקי הגנת דיירים. פירוש מצומצם זה נהפך לרועץ בהפעלתו של החוק העיקרי, ולכן הוצע להבהיר גם סמכות זו של הרשות המוסמכת להוציא צו יציאה (סעיף 1).

2. היו מקרים שחניכי מוסדות, אשר הוריהם התחייבו להוציאם בסיום חוק לימודיהם והכשרתם המקצועית, באו בדרישה להעמיד לרשותם דיור נפרד, אף על פי שעדיין אינם עומדים ברשות עצמם ועדיין הוריהם מוכנים לקבלם לדירותיהם. אין הנאמן הציבורי לעניני צדקה ואין המוסדות יכולים לעמוד בדרישות אלה. הסעיף המוצע בא להרשות למוסדות להחזיר חניכים צעירים כאלה לבתי הוריהם (סעיף 2).

חוק יום העצמאות (תיקון), תשי"ד—1954

1. בסעיף 1 לחוק יום העצמאות, תשי"ט—1949, בסעיף קטן (ב), במקום "ביום ו' באייר" יבוא "ביום ג' באייר".

ד ב ר י

בסעיף 1 (ב) לחוק יום העצמאות, תשי"ט—1949, כפי שתוקן על ידי חוק יום העצמאות (תיקון), תשי"י—1950, נאמר:

"(ב) אם יום ה' באייר יחול בשבת, יוחג יום העצמאות ביום ו' באייר של אותה שנה. בשנת תשי"ד יחול יום ה' באייר בשבת. לפי החוק בנוסחו הנוכחי יוחג יום העצמאות ביום ראשון, אולם הסדר זה כרוך בקשיים רבים, ביניהם הקושי בעריכת המצעד הצבאי ביום ראשון והקושי בהכנת החגיגות מבלי לחלל את השבת. החוק המוצע בא לקבוע שכל אימת שיום ה' באייר חל בשבת, יוחג יום העצמאות ביום החמישי, ג' באייר.

¹ ס"ח 5, חש"ט, עמ' 10; ס"ח 88, תשי"י, עמ' 105.

